

Marcin Masecki | Les Quatre Verites | Polonezy | 5/6

Utwór z albumu *Polonezy*, na który składają się współczesnione wariacje na temat polskiego tańca ludowego

Polonezy – projekt Marcina Maseckiego – to 10-osobowa orkiestra dęta grająca polonezy jego autorstwa. Jak mówi pianista: „Polonez, taniec narodowy, to forma zapomniana, wręcz martwa. Nie spełnia już swojej roli tańca balowego, nie jest też muzyką ku pokrzepieniu serc. Dziś mamy do czynienia z polonezem jedynie na studniówce oraz na recitalach chopinowskich.”

Ten właśnie „brak” poloneza był jednym z głównych bodźców do skomponowania materiału. Drugim była ważna rozmowa z Janem Bernadem, dyrektorem Ośrodka Międzykulturowych Inicjatyw Twórczych „Rozdroża” w Lublinie i badaczem kultury tradycyjnej, o miejscu folkloru w sztuce współczesnej, oraz zaproszenie z jego strony do prawykonania *Polonezów* na Festiwalu Kody w Lublinie.

O samych kompozycjach można powiedzieć, że świadomie łączą kilka różnych estetyk: trzecioligowej orkiestry marszowej, dziewiętnastowiecznej elegancji, oraz klasycystycznych technik kompozytorskich (pierwszy utwór jest napisany w formie allegro sonatowego). Poza tym, jako współczesne kompozycje, zawierają w sobie wachlarz brzmień z dzisiejszego krajobrazu muzycznego. Pojawiają się nawiązania do surf rocka, hip-hopu, samby, czy jazzu. Do tego dochodzi typowa dla Maseckiego fascynacja wszystkim, co krzywe, niezręczne, niewygodne, oscylujące pomiędzy walorem i jego brakiem, czasem nawet frenetycznie. Większość utworów została napisana na początku 2012 roku podczas miesięcznego pobytu artysty w Urugwaju.

Płyta jest wspólną produkcją Narodowego Instytutu Audiowizualnego oraz wytwórni Lado ABC.

Marcin Masecki (ur. 1982) – pianista klasyczny i jazzowy, kompozytor, absolwent prestiżowego Berklee College of Music w Bostonie. Laureat wielu nagród, w tym pierwszego miejsca na Międzynarodowym Konkursie Pianistów Jazzowych w Moskwie w 2005 roku, Grand Prix (z zespołem Alchemik) podczas Jazz Hoeilaart '98 w Brukseli oraz Paszportu Polityki (2013). Występował m.in. z Tomaszem Stańko, rodziną Waglewskich, Michałem Urbaniakiem, grupami Alchemik, Pink Freud czy Niewinni Czarodzieje. Jest członkiem zespołu Paristetris, prowadzi własny sekstet jazzowy PROFESJONALIZM (album *Chopin, Chopin, Chopin*, 2011) oraz dziesięcioosobową orkiestrę dętą (*Polonezy*, 2013). Na swoim koncie ma również albumy, na których dekonstruuje sonaty Scarlatti (*Scarlatti*, 2013), gra bachowskie koncerty na elektrycznym pianinie Wurlitzera (*Bach Rewrite*, 2013) i dokonuje wariacji na temat utworu Frederica Rzewskiego (*El pueblo unido, jamás será vencido*, 2014). Był dyrektorem pierwszej edycji Warszawskiej Orkiestry Rozrywkowej. Jego równoległą pasją jest muzyka klasyczna XVIII wieku, którą regularnie wykonuje, głównie w warszawskich klubokawiarniach. Mieszka w Warszawie i w Buenos Aires.